

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého, PhD., a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jitky Zavřelové ve věci

žalobců: **a) A. K., nar. X**
 b) D.K., nar. X
 oba státní příslušníci Republiky Uzbekistán
 oba bytem P. V., P.
 zastoupeni advokátem Mgr. Leonidem Kushnarenkem
 sídlem náměstí Politických vězňů 21, 110 00 Praha 1

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
 sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobách proti rozhodnutím žalované ze dne 4. 10. 2017, č. j. MV-106160-5/SO-2017 a č. j. MV-106161-5/SO-2017,

t a k t o :

- I. Řízení ve věcech vedených u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 48 A 136/2017 a 48 A 137/2017 se spojují ke společnému řízení. Věci budou nadále vedeny pod sp. zn. 48 A 136/2017.
- II. Žaloby se odmítají.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Každému ze žalobců se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč. Poplatek bude žalobcům vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí z účtu Krajského soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

- 1 Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 4. 10. 2017, č. j. MV-106161-5/SO-2017, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „ministerstvo“), ze dne 6. 6. 2017, č. j. OAM-2537-7/DP-2017. Žalobce se svou žalobou taktéž domáhá zrušení rozhodnutí, a to rozhodnutí žalované ze dne 4. 10. 2017, č. j. MV-106160-5/SO-2017 (obě rozhodnutí žalované dále označována jako „napadená rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí ministerstva ze dne 6. 6. 2017, č. j. OAM-2535-7/DP-2017. Oběma rozhodnutími ministerstva byla podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zastavena řízení o žádostech žalobců ze dne 3. 2. 2017 o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny podle § 44a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. (viz bod 1 čl. II zákona č. 222/2017 Sb; dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť žalobci ve stanovené lhůtě nedoložili chybějící doklady o

výši úhrnného měsíčního příjmu rodiny po sloučení a o cestovním zdravotním pojištění na dobu pobytu včetně dokladu o zaplacení pojistného, a tím neodstranili vady žádosti, k jejichž odstranění je ministerstvo vyzvalo.

- 2 Žalobci v podaných žalobách, resp. jejich doplnění ze dne 11. 11. 2017 zcela shodně uvedli v žalobní lhůtě stanovené ustanovením § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců jediný žalobní bod v podobě námitky nesprávného procesního vyústění řízení před ministerstvem. Po obecné právní argumentaci v tom směru, že nedoložení dokladů k podané žádosti představuje případ neunesení důkazního břemene a že otázka důkazního břemene se má řešit v rámci věcného projednání žádosti, jehož vyústěním může být jen vyhovění žádosti či její zamítnutí, žalobci ve vztahu ke své konkrétní věci pouze namítají, že mělo být zasaženo do jejich práva na spravedlivý proces, neboť nemělo dojít k zastavení řízení o jejich žádostech, nýbrž tyto žádosti měly být zamítnuty.
- 3 Podle § 39 odst. 1 s. ř. s. může předseda senátu usnesením spojit ke společnému projednání samostatné žaloby směřující proti těmž rozhodnutí anebo proti rozhodnutím, která spolu skutkově souvisejí.
- 4 V obou shora označených věcech se jedná o řízení o žalobách proti správnímu rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s. vydaným týměž správním orgánem za zcela obdobných skutkových a právních podmínek, přičemž v žalobách je argumentováno identicky. Za daných okolností tedy bylo prvním výrokem rozhodnuto o spojení věcí ke společnému řízení, a to tak, že řízení bude nadále vedeno pod „nejstarší“ spisovou značkou 48 Af 136/2017.
- 5 Dále se soud zabýval podmínkami řízení.
- 6 Podle § 65 odst. 1 s. ř. s., kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
- 7 Podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl návrh podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.
- 8 Soud nepřezkoumává správní rozhodnutí v mezích žalobních bodů samoúčelně, nýbrž činí tak s cílem poskytnout ochranu veřejným subjektivním právům (§ 2 s. ř. s.).
- 9 Domáhat se zrušení rozhodnutí proto může v zásadě jen ten, kdo tvrdí, že jím byl na těchto právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých procesních práv a domáhá se prostřednictvím zrušení napadeného rozhodnutí následného vydání pro něj příznivějšího rozhodnutí (srov. § 65 odst. 1 s. ř. s.). Nemohl-li však být žalobce ve své hmotněprávní sféře konkrétní namítanou vadou rozhodnutí vůbec zkrácen, nemůže se z tohoto důvodu zrušení rozhodnutí dovolávat. Soudní řízení totiž neslouží k řešení akademických sporů bez dopadu do práv účastníků. Právy účastníků se přitom v soudním řízení správním rozumí zásah do hmotněprávní sféry účastníka řízení, dostatečným tvrzením pro založení aktivní procesní legitimace tedy není prosté tvrzení o porušení zákonem stanoveného procesního postupu, jestliže nemohlo vést k zásahu do hmotných práv účastníka (např. práva vlastnického, práva na ochranu rodinného, popř. soukromého života, aj.).
- 10 V obdobném smyslu se vyjadřuje i judikatura Nejvyššího správního soudu, který taktéž nepochybuje o tom, že je z hlediska ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. třeba zkoumat

subjektivní přípustnost podané kasační stížnosti i z hlediska možného dotčení stěžovatele napadeným rozhodnutím soudu: „Subjektivní přípustnost kasační stížnosti se však nevycerpává tím, že ji podá účastník řízení. Z povahy kasační stížnosti jakožto opravného prostředku vyplývá, že ji může podat jen ten účastník, kterému nebylo rozhodnutím krajského soudu plně vyhověno, popřípadě kterému byla tímto rozhodnutím způsobena jiná určitá újma na jeho právech. Rozhodujícím přitom je výrok rozhodnutí krajského soudu, protože existenci případné újmy lze posuzovat jen z procesního hlediska. Při tomto posuzování také nelze brát v úvahu subjektivní přesvědčení účastníka řízení, ale jen objektivní skutečnost, že rozhodnutím soudu mu byla způsobena určitá, třeba i nepříliš významná újma, kterou lze odstranit zrušením nebo změnou napadeného rozhodnutí. Oprávnění podat kasační stížnost tedy svědčí jen tomu účastníku, v jehož neprospěch vyznívá poměření nejpříznivějšího výsledku, který krajský soud pro účastníka mohl založit svým rozhodnutím, a výsledku, který svým rozhodnutím skutečně založil, je-li zároveň způsobená újma odstranitelná tím, že kasační soud napadené rozhodnutí zruší.“ (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2012, č. j. 1 Ans 17/2012-33, vyslovující se ke kasační stížnosti namítající, že nemělo být řízení před krajským soudem zastaveno, nýbrž žaloba měla být odmítnuta, na které dále navazuje řada dalších rozhodnutí tohoto soudu).

- 11 V tomto směru je nutné konstatovat, že žalobci v žádném směru nevysvětlují, jak by jejich veřejným subjektivním právům (jejich právní sféře) mohlo prospět, pokud by jejich pobytové žádosti byly rozhodnutím ministerstva, popř. napadeným rozhodnutím zamítnuty namísto toho, aby bylo řízení zastaveno. To není patrné ani soudu, neboť je zjevné, že ani v případě zamítnutí žádosti by žalobci nedosáhli požadovaného prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu a jejich hmotněprávní sféra by byla zasažena totožně, jako v případě zastavení řízení o podaných žádostech. Lze tak konstatovat, že podané žaloby nejsou s ohledem na chybějící tvrzení o zásahu do práv žalobců subjektivně přípustné, přičemž žaloby již s ohledem na ustanovení § 71 odst. 2 s. ř. s. nelze o další žalobní body rozšířit. Nezbyvá tak, než je postupem podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. odmítnout.
- 12 Druhým výrokem tohoto usnesení bylo rozhodnuto o nákladech řízení, a to v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.
- 13 Protože podané žaloby byly odmítnuty, soud podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) současně rozhodl o vrácení soudních poplatků ve výši 2 x 3.000,- Kč za podání žaloby, a to ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. listopadu 2017

JUDr. Milan Podhrázký, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Za správnost: P. Š.